

ŠEZDESETA OBLJETNICA MATURE ĐAKA GEODETSKE TEHNIČKE ŠKOLE U ZAGREBU

Zahvaljujući kolegi Doliću, nakon njegovih brojnih telefonskih razgovora i dogovaranja, uspjeli smo se okupiti 17. prosinca 2012. godine u maloj dvorani Hrvatskog inženjerskog saveza u Berislavićevoj ulici br. 6, u Zagrebu.

Palača kao i mnoge druge, ne samo u Zagrebu, sagrađena je po zagovaranju i zalaganju svima nam poznatog arhitekta i graditelja Hermanna Bollèa. Zaslugom kraljevskog inzinira Bollèa, civil. ing.-mjernika Milana Lenucija (1892) i mnogih drugih poslije njih, Zagreb je između dva Svjetska rata dobio velegradske vedute. Pogledom prema južnom dijelu krova obnovljene zgrade iz Gajeve ulice vidjet ćete zlatnu krunu Kraljevskog Kluba Inzinirah i Arkitektah. Palača je djelo arhitekta Otta Hofferera, stara samo 123 godine. Ovdje bi spomenuo prof. dr. sc. Božidara Kanajeta koji ima knjižicu Program studijskog putovanja iz 1882. godine u kojoj je poimence navedeno 85 austrijskih inženjera, tehničara, inspektora, bankara, tvorničara i druge gospode. Zagreb je u to doba bio maleni europski grad (oko 50 000 purgera). Prvi vlak stigao je na kolodvor Sava 1861. godine. Zatim, isti dobiva ime Južni kolodvor. Fijakera je tada bilo malo i nisu svi uglednici posjetili središte, Grič, Kaptol i Klub inzinira pa je domjenak bio priređen u Wartesalonu II Klasse (čekaonici) Zapadnog kolodvora (i Beč ima Westbahnhof).

U burnom poslijeratnom razdoblju, godine 1948. morali smo se dvaput seliti, a mijenjali su i naziv škole. Prvi put iz zgrade Srednje tehničke škole (Klaićeva ulica) u kojoj su bili odjeli, tj. budući: arhitekti, električari, gradevinari, kemičari, strojari i mi geodeti. Tehnikum je bio podstanar I. Klasične gimnazije u Križanićevoj ulici.

Telefonska želja: nemojmo dečki prekidati tradiciju okupljanja. Ako smo se mogli sastati za 10, 15, 20, 25, 30, (ratne godine), 50, 55, moramo se okupiti i nakon 60 godina. Bilo je neugodnih telefonskih razgovora sa članovima obitelji jer nismo znali: "Pa on se preselil! Kam, gdje je? Pa gore. Bože moj, kaj ne znate?" Mnogo godina vodio je generacijsku brigu (adrese i drugo) kolega Karlo Pek. Obavještavao nas je o kolegama preko Geodetskog lista u rubrici In memoriam. No kada smo pročitali partu u novinama geodet Karlo Pek, rekli smo sami sebi za utjehu: "Ma Karlek ti je već bio star pa je zaboravio dihati." A bilo nas je pred 60 godina samo 79 maturanta.

Bilo je kolega koje nismo vidjeli dugi niz godina. No nakon srdačnog pozdrava i stiska ruku počeli smo govoriti jedan drugome: "Joj kako si se promijenio da mene nisi ni prepoznao." Bilo je dačkog smijeha, radosti, a pala je i po koja suza.

Autori ovih redaka napravili su popis 29 kolega koji su već niz godina gore: Branko Božić, Marijan Cukrov, Ivan Čavlović, Željko Delić, Ružica Petrić Dolić, Ivan Draganić, Đurđa Turkalj Dufek, Stjepan Halambek, Branko Herceg, Josip Horčićka, Stjepan Hršak, Božidar Kovač, Ranka Molč Kovač, Zvonko Kovačević, Mladen Lojen, Marica Vidić Lojen, Vlado Matošević, Zdenko Milković, Andrija Nežmak, Jure Pavličević, Dragutin Pavlina, Karlo Pek, Ivan Rajzner, Tomislav Retković, Drago Skoko, Radovan Trdak, Ivan Trstenjak, Stjepan Vuksanović i Milorad Živković. Znamo kako su svi oni bili vrijedni, poštteni, marljivi u geodetskoj struci, brižni svojim obiteljima. Uvijek su u našim mislima.

Na obljetnicama su znali biti i naši stari sveučilišni profesori i doktori znanosti koje smo pozivali na zajednički svečani ručak u: Hotela Palas, restoran Gračanka, Gradski podrum, Restoran ugostiteljske škole Frankopan, Hotel Esplanade i Restoran Okrugljak. Znali su se odazvati profesori: Boris Apsen, Franjo Braum, Vitalije Graborov, Viktor Tijan, Božidar Ljilja, Boris Filatov, Ladislav Bošković, Dragutin Mihajlović, Vjekoslav Cimerman, Đuka Kosak, Blanka Krčelić i Vjekoslav Donasy. O našim profesorima lijepo je napisala Tatjana Ribkin Puškadija u knjizi *Emigranti iz Rusije*.

Posjetili smo i molili prof. dr. Mirka Tomića, koji nam je predavao Katastar i gruntovno pravo, da proslavi svoj 100-ti rođendan na našoj obljetnici, ali naša i njegova želja nisu se mogle ispuniti.

Slika 1. Prvi red s lijeva na desno: Salko Sefić, Zvonimir Pintarić, Darinka Jerneiĉ Bajuti, Katica Ćud Jaška, Nedeljka Lonĉar Bucak, Vladimir Virgej, BoŹidar Kanajet; drugi red: Drago Jaguljnjak, Milan Vukšić, Juraj Stepan, Velimir Andeliĉ, Marijan Vojnoviĉ; treći red: Marijan Šimunkoviĉ, Ivan Gal, Ante Doliĉ, Źivko Tomiĉ, Velimir Uršić, Stjepan Grobenski, Marko Majĉica, Petar Matjaĉić, Franjo Kombol, Josip Kota, Bogdan Kralj. Ne vide se na slici, jer su iza kolega: Ivan Fanton, BoŹidar Golub i Josip Sajko.

Organizatori susreta bili su i ovom zgodom Ante Doliĉ i BoŹidar Kanajet koji su zasluŹili velike zahvale i pohvale od 26 prisutnih kolega i kolegica, a i 23 telefonske ispriĉnice zbog nedolaska.

Moramo još na kraju pohvaliti kolege koji su se odluĉili na daleki put do Zagreba: kolega Majĉica iz Dubrovnika, Golub iz Gorskog kotara, Virgej, Tomiĉ i Gal iz Osijeka, Andeliĉ iz Bjelovara te Fanton s Velebita.

Zahvaljujemo ravnateljici Geodetske tehniĉke škole u Zagrebu Biserki Maurer, dipl. ing. geod., što ĉe informaciju i fotografije o obljetnici staviti na internet. Posebno zahvaljujemo kolegi Ivanu Maureru, dipl. ing. geod., i tajnici Hrvatskoga geodetskog društva, apsolventici geodezije Jasmini Trupkoviĉ što je pripremila i cvijećem uljepšala malu dvoranu HIS-a te su blizupredmetnom fotografijom ovjekovjeĉili 60 digitalnih slika. Slike su na CD-u kod Doliĉa (01 631 3560 ili 099 202 5007 ili e-pošta: antun.dolic@zg.t-com.hr).

Bogdan Kralj i BoŹidar Kanajet